

Sygn. akt II KK 381/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błuś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie J. S.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu - w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 5 grudnia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 6 marca 2012 r., sygn. akt

VIII K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem nakazowym z dnia 6 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt VIII K (...), skazał J. S. za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 5 stycznia 2016 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie

przepisu prawa karnego procesowego – art. 502 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 kwietnia 2016 r., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego w postępowaniu nakazowym, kary grzywny w wysokości przekraczającej przewidzianą w tym przepisie, tj. powyżej 100 stawek dziennych. Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, z uwagi na swoją oczywistą zasadność, podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że Sąd Rejonowy wydając wyrok nakazowy, w sposób rażąco naruszył dyspozycję art. 502 § 1 k.p.k. Przepis ten określa zarówno rodzaj kar jakie może orzec sąd w wyroku nakazowym, jak też ich wysokość, w tym górny pułap grzywny, który do dnia 15 kwietnia 2016 r. wyznaczał na poziomie do 100 stawek dziennych albo do 200.000 złotych. Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku nakazowym wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, a więc w wysokości przekraczającej maksymalną dopuszczalną granicę sankcji określoną w art. 502 § 1 k.p.k. Niezastosowanie się do tego przepisu w zakresie górnej granicy orzeczonej kary grzywny miało istotny wpływ na treść wyroku, ponieważ konsekwencją tego uchybienia było poniesienie przez oskarżonego dolegliwości, której w postępowaniu nakazowym nie powinien być ponieść.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zobowiązany był do uwzględnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia w sprawie J. S..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

r.g.